

Formanden:

Så er det hr. Hans Kristian Skibby for en sidste bemærkning.

Kl. 16:47

Kl. 16:47

Hans Kristian Skibby (DF):

Men vil fru Pernille Søndergaard ikke medgive mig, at det helt grundlæggende vigtige i lovforslaget er, at der bliver tilført kommunerne 2 mia. kr., som bliver frigivet fra en deponeringskonto? Det er det helt grundlæggende i lovforslaget, det vælger Enhedslisten så at stemme nej til, og i mine øjne virker det i hvert fald ganske ulogisk.

Kl. 16:47

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:47

Pernille Søndergaard (EL):

Det helt grundlæggende i lovforslaget er, at man ønsker noget, som er på linje med en centralkomité. Man ønsker at styre kommunerne fra centralt hold, man ønsker at sætte deres selvstyre under pres, og man ønsker at bestemme, hvad de skal gøre.

Kl. 16:48

Formanden:

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så vi siger tak til fru Pernille Søndergaard.

Så er det velfærdsministeren.

Kl. 16:48

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil selvfølgelig gerne sige tak til de fire partier, der helt utvetydigt sagde, at de vil støtte forslaget, og også takke hr. Johs. Poulsen fra Det Radikale Venstre, som var overvejende positiv. Der var et par meget konkrete spørgsmål, som jeg egentlig vil foreslå at jeg svarer på skriftligt, også for at være helt sikker på, at jeg har forstået spørgsmålene rigtigt. Netop når det er så afgørende, skulle det jo nødvendigvis være sådan, at jeg svarer lidt skævt, fordi jeg ikke har forstået spørgsmålet om delingen hundrede procent rigtigt.

Hr. Flemming Bonne fra SF havde også nogle spørgsmål, som jeg også vil foreslå bliver besvaret skriftligt, da der blev efterlyst en række meget konkrete oplysninger, og det er jo det, vi også har udvalgsarbejdet til.

I tilknytning til fru Pernille Søndergaards kritik af forslaget og den holdning, der ligger bag, vil jeg lige sige, at det jo sådan set er repræsentativt for de to grundholdninger, der ligger bag debatten om forslaget her, og egentlig også bag den debat, vi havde om det almene boligbyggeri, om man overhovedet vil anerkende, at man

har samlet ansvar for dette lands økonomi og overhovedet vil anerkende, at der er noget, der hedder den nationale økonomi, eller man siger, at der er 98 små, forskellige enklaver i samfundet, som bare skal have frihed til at gøre nøjagtig, som de vil. Men der er jo netop både det lokale, det kommunale selvstyre, der nok er verdens mest udbredte, som det blev sagt af Venstres ordfører, og samtidig et samlet ansvar, og der skal være balance.

Det passer jo ikke, når det bliver sagt, at det går dårligere for de dårligst stillede grupper. Tværtimod betyder den økonomiske politik, der er blevet ført, at der har været en fremgang i den disponible indkomst for alle indkomstgrupper, og den samlede økonomiske politik, som forslaget her jo er en del af, betyder jo også, at de dårligst stillede grupper, der har været mange år på kontanthjælp, nu er kommet i arbejde i et hidtil næsten uset omfang. Der er stadig nogle grupper, som det er svært at få i arbejde, men arbejdsløsheden er jo nede på et virkelig historisk lavpunkt takket være den økonomiske politik, der er ført.

Spørgsmålet er: Vil man anerkende den sammenhæng, synes man, der er sket nogle positive resultater, og vil man arbejde for, at det stadig væk skal være sådan, at de dårligst stillede grupper både kan komme i arbejde og få en indkomstfremgang? Det er den tanke og den holdning, der ligger bag forslaget her.

Kl. 16:51

Formanden:

Der er korte bemærkninger, og det er først fra fru Pernille Søndergaard.

Kl. 16:51

Pernille Søndergaard (EL):

Jeg er glad for, at vi kan diskutere velfærd under det her lovforslag. Sådan har jeg også tolket det, så det er jeg glad for at ministeren også gør.

Jeg vil gerne anerkende et samlet samfundsøkonomisk ansvar for, hvad det er, vi gør. Primæransvaret er selvfølgelig, at borgere i det her samfund har det godt, og at de er sikret den velfærd, de har brug for. Og det er kommunerne, der skal sørge for det.

Så kan man vælge den retning at sige, at kommunerne skal spare op, mens forbrugerne skal holde forbrugsfest med skattelettelser. Man kunne også vælge at gøre det omvendte: Man kunne vælge at sige, at det var kommunerne og velfærden, der skulle holde forbrugsfest, og de andre, der skulle holde lidt igen. Man kunne også vælge sådan en helt banal ting som at beskatte de